

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 17328/2022
17.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца мал. АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Митић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Милан Трајковић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 201/22 од 14.07.2022. године, у седници већа одржаној 17.11.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 201/22 од 14.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П2 179/20 од 14.10.2020. године, првим ставом изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање мал. тужиоца, плаћа месечни износ од 24% од месечне зараде умањене за износ пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање које остварује код послодавца, до 10. у месецу за текући месец почев од пресуђења 14.10.2020. године, па убудуће док за то постоје законски разлози, уплатом на рачун законског заступника мал. тужиоца, мајке ББ, ближе наведен у овом ставу изреке и измењена пресуда Основног суда у Нишу П2 1051/13 од 09.10.2013. године у ставу трећем изреке, док је одбијен захтев да се тужени обавезе да тужиоцу на име доприноса за издржавање плаћа износ већи од 24% од зараде коју месечно остварује до траженог износа од 40% од зараде коју месечно остварује. Другим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Допунском пресудом Основног суда у Нишу П2 179/2020 од 22.03.2021. године, одбијен је захтев тужиоца да се обавезе тужени да допринос за издржавање плаћа почев од 05.10.2018. године, као дана подношења тужбе.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 201/22 од 14.07.2022. године, првим ставом изреке, укинута је пресуда Основног суда у Нишу П2 179/20 од 14.10.2020. године и допунска пресуда истог суда од 22.03.2021. године и обавезан тужени да на име свог доприноса у издржавању мал. тужиоца плаћа месечни износ од 20% од месечне зараде коју остварује код свог послодавца, умањен за порезе и доприносе по

основу обавезног социјалног осигурања, до 10. у месецу за текући месец почев од утужења 05.10.2018. године па убудуће, док за то постоје законски разлози, умањен за извршене исплате по раније донетој правноснажној пресуди за период од подношења тужбе до правноснажности, уплатом на текући рачун законске заступнице мал. тужиоца, мајке ББ ближе наведен у изреци пресуде, чиме се мења пресуда Основног суда у Нишу П2 1051/13 од 09.10.2013. године у ставу трећем изреке, док је одбијен тужбени захтев тужиоца у делу у коме је тражио да се обавезе тужени да му на име доприноса у издржавању плаћа већи износ од 20% од зараде коју остварује до траженог износа од 40% од зараде коју остварује. Трећим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, у вези члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. У поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог Закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Нишу П2 1051/13 од 09.10.2013. године, малолетни тужилац АА, рођен ...2013. године, након развода брака својих родитеља поверен је на самостално вршење родитељског права мајци, а тужени је обавезан да доприноси његовом издржавању месечним износом од 8.000,00 динара почев од пресуђења па док за то постоје законски разлози. Малолетни тужилац је у време закључења главне расправе пред првостепеним судом у овом поступку похађао други разред основне школе и његове потребе појединачно наведене у образложењу побијане одлуке су износили 24.000,00 динара, а сада је завршио трећи разред основне школе и његове потребе појединачно наведене у образложењу побијане одлуке износе 38.000,00 динара. Мајка малолетног тужиоца запослена је у Центру за ... на одређено време и остварује месечну зараду у износу од 73.000,00 динара, са мал.тужиоцем живи у стану у власништву њене мајке, за који не плаћају закупнину. Тужени је запослен у ЈП „ГГ“ на неодређено време са месечно зарадом од 125.-126.000,00 динара, са супругом и мал.сином рођеним 2019. године живи у изнајмљеном стану за који месечно плаћа закупнину од 260 евра и комуналне трошкове 24.000,00 динара. Супруга тужиоца је по занимању ..., незапослена је и налази се на евиденцији Националне службе за запошљавање. Тужени има трошкове превоза ради одржавања личних односа са мал.тужиоцем од око 20.000,00 динара месечно и кредитно је оптерећен са 40.000,00 месечно. Тужени на име издржавања мал.детета уплаћује износ од 12.000,00 динара и повремено му даје новац за рођенданске поклоне и друге потребе.

Другостепени суд је, имајући у виду све околности конкретног случаја од доношења претходне одлуке о висини обавезе издржавања, најпре узраст мал.тужиоца

и његове потребе, као и могућности дужника издржавања, закључио да су се стекли услови за измену одлуке о висини обавезе туженог да доприноси издржавању мал. тужиоца у смислу члана 164. Породичног закона и туженог обавезао да издржавању мал. тужиоца доприноси са 20% од својих редовних месечних примања умањених за порезе и доприносе, од подношења тужбе до правноснажног пресуђења, имајући у виду да је тужени обавезу издржавања извршавао у складу са раније донетом пресудом.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је другостепени суд применио материјално право и то одредбе члана 160. – 164. Породичног закона, када је закључио да су испуњени услови за измену одлуке о издржавању и обавезао туженог да издржавању мал. тужиоца доприноси у висини од 20% од својих редовних месечних примања.

Одредбом члана 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Одредбом члана 160. Породичног закона је прописано да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања, да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања, а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза за издржавањем других лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Када се одређује висина издржавања по члану 162. став 3. истог закона када је поверилац издржавања дете висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

Полазећи од наведених одредаба материјалног права и правилно утврђених могућности туженог, као дужника издржавања и потреба мал. тужиоца као повериоца издржавања, применом критеријума за одређивање издржавања садржаних у члану 160. Породичног закона, и руководећи се његовим најбољим интересом сагласно члановима 6. и 266. ПЗ, правилно је другостепени суд оценио да је тужени у могућности да на име доприноса за издржавање мал. детета плаћа 20% од својих редовних примања, с обзиром на његове могућности да стиче зараду и стандард којим живи, као и могућност да се додатно радно ангажује. Овим износом обезбеђује се задовољење услова за правилан и потпуни развој мал. детета, које је школског узраста, у складу са његовим утврђеним потребама, а при томе се не угрожава егзистенција туженог као дужника издржавања, док ће преостала средства за издржавање детета обезбеђивати законска заступница која се свакодневно брине о њему, како потребним новчаним износом, тако и доприносом у виду рада и старања које и иначе свакодневно улаже у негу и подизање мал. детета. Следом наведеног, а имајући у виду да су у обезбеђењу средстава потребних за издржавање деце родитељи дужни да обострано учествују, при чему се родитељу који врши родитељско право над дететом у допринос свакако рачуна и свакодневно ангажовање у нези, чувању и васпитавању и који се новчано не може изразити, ревизијски наводи којима се указује да је тужени као отац мал. тужиоца обавезан да доприноси у већем новчаном износу су без утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари.

Осим тога, наводи ревизије туженог којима се указује да је одређени новчани износ превисоко одмерен, односно да не одговара околностима које се пре свега тичу могућности тужиоца, као дужника издржавања, оцењени су као неосновани. Чињеница да тужилац има законску обавезу издржавања према мал. детету из брака са садашњом супругом, сама за себе не води смањењу обавезе издржавања, имајући у виду утврђене потребе мал.детета, затим имовинске прилике на страни законске заступнице, њене приходе и расходе, као и допринос који се огледа у свакодневном старању о мал.детету. Чињеница да је зак.заступница мал.тужиоца у ревизијском предлогу од 12.10.2021. године навела новчани износ од 20.000,00 динара на име издржавања нема значаја у ревизијском поступку јер је у конкретном случају другостепени суд одлучио у границама постављеног тужбеног захтева до закључења главне главне расправе пред првостепеним судом сходно одредбама ЗПП, због чега се неосновано ревизијом указује на прекорачење тужбеног захтева.

Како се ни осталим ревизијским наводима не оспорава законитост и правилност побијане одлуке, Врховни касациони суд је применом члана 414. став 1. ЗПП донео одлуку као у изреци пресуде.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**